

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

1981

24

СНЕЖНЯ

ЧАЦВЕР

№ 38 (1338)

Выходзіць раз
у тыдзень

Цана 2 кап.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА
ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

Таварышу БРЭЖНЕВУ Леаніду Ільічу

Дарагі Леанід Ільіч!

У дзень Вашага сямідзесяціпяцігоддзя мы звяртаемся да Вас, нашага таварыша і друга, з самымі сардэчнымі прывітаньнямі і гарача віншваем з высокай узнагародай Радзімы.

Важнейшыя вехі ў савецкай гісторыі нашай краіны — гэта і вехі Вашай біяграфіі. Калектывізацыя, індустрыялізацыя, стварэнне асноў сацыялізму — ва ўсіх гэтых вялікіх, нечуваных па навізне справах ёсць доля працы камуніста ленінскай школы Леаніда Ільіча Брэжнева. Яшчэ тады праявіўся Ваш талент выдатнага палітычнага кіраўніка. Спаўна Вы зведалі і ратную працу. З першага трагічнага дня вайны да слаўнага дня Перамогі Вы знаходзіліся ў радах дзеючай арміі, гераічна змагаліся з гітлераўскімі захопнікамі. Слаўнымі этапамі Вашага жыццёвага шляху сталі ўдзел у адраджэнні народнай гаспадаркі, легендарная цалінная эпопея, арганізацыя першых у свеце касмічных даследаванняў, іншыя вялікія здзяйсненні.

Шасцьдзесят гадоў назад пачалася Ваша працоўная дзейнасць. Вось ужо пяцьдзесят гадоў Вы знаходзіцеся ў радах Камуністычнай партыі. І сапраўды справядлівыя Вашы словы: «...кожны дзень майго жыцця неаддзельны ад тых спраў, якімі жылі і жывуць наша Камуністычная партыя, наша Савецкая краіна».

Вас, слаўнага сына савецкага народа, заўсёды вызначалі клопаты аб яго дабрабыце. За кожным пытаннем Вы бачыце інтарэсы людзей і вучыце гэтаму іншых.

Вы, Леанід Ільіч, валодаеце майстэрствам аб'ядноўваць людзей, настройваць іх на дружнюю калектывную работу. Вам уласцівы рэдкі талент заўважаць здольнасці кожнага таварыша, знаходзіць ім лепшае прымяненне.

Цэнтральны Камітэт
Камуністычнай партыі
Савецкага Саюза

Займаючыся тымі або іншымі праблемамі, Вы пазбягаеце непатрэбнай спешкі, імкнецеся дабірацца да самай сутнасці справы. Глыбокую ідэянасць, вернасць марксісцка-ленінскім ідэалам Вы спалучаеце з непрымірымасцю да ўсякай коснасці, да застою. Гэта дае пастаянны творчы імпульс працоўнаму Цэнтральнаму Камітэту КПСС, дзейнасці ўсёй нашай партыі.

Вось ужо семнаццаць гадоў Вы ўносіце вызначальны ўклад у палітыку КПСС і Савецкай дзяржавы.

Вам, Леанід Ільіч, належыць гістарычная заслуга ў пераадоленні суб'ектывізму і валюнтарызму, у стварэнні здаровай маральна-палітычнай атмасферы ў партыі і ў краіне. Беражлівыя адносіны да людзей, нецяпкінасць да любых несправядлівасцей, давер'е і патрабавальнасць, дзелавітасць і смелыя пошукі — вось стыль, які пануе ў нашым грамадстве. Гэты стыль камуністы з поўнай падставай звязваюць з Вашай дзейнасцю, Леанід Ільіч.

Па Вашай ініцыятыве ажыццёўлены шырокія меры, накіраваныя на далейшае развіццё савецкай дзяржаўнай сістэмы, паглыбленне сацыялістычнай дэмакратыі. Усё гэта знайшло адлюстраванне ў Канстытуцыі СССР 1977 года, якую з поўнай падставай можна назваць выдатным дэмакратычным дакументам сучаснасці.

Вызначаныя Вамі ўстаноўкі на інтэнсіфікацыю прамысловасці і сельскай гаспадаркі, павышэнне эфектыўнасці вытворчасці, уздым на якасна новы ўзровень культуры працы сталі платформай дзеянняў усіх працоўных. Добра вядома, якое значэнне надаеце Вы прымяненню духоўных багаццяў грамадства, стварэнню самых спрыяльных умоў для развіцця навукі, культуры, мастацтва.

Прэзідыум Вярхоўнага
Савета СССР

На працягу дзесяцігоддзяў Вы ўдзяляеце велізарную ўвагу абараназдольнасці нашай дзяржавы і, з'яўляючыся Старшынёй Савета Абароны, дабіліся таго, што мірная праца савецкага народа, яго сяброў і саюзнікаў надзейна забяспечваецца.

Сотні мільёнаў людзей на ўсіх кантынентах добра ведаюць Вас як прыхільніка справы міру і дружбы паміж народамі. Вы з'яўляецеся тварцом Праграм міру XXIV, XXV і XXVI з'ездаў КПСС, якія адкрываюць новыя гарызонты ў сусветнай палітыцы. Няма ў наш час іншага дзяржаўнага і палітычнага дзеяча, які б так многа зрабіў для ўмацавання міру, як Вы. Звязаная з Вашым імем палітыка разрадкі міжнароднай напружанасці, Ваша нястомная самаадданая барацьба супраць пагрозы сусветнай ракетна-ядзернай вайны сустракаюць поўную падтрымку савецкіх людзей, шырокае разуменне ўсіх народаў зямлі.

Неацэнна тое, што Вы зрабілі і працягваеце штодзённа рабіць для працвітання нашай вялікай Радзімы, для перамогі ідэі камунізму. На XXVI з'ездзе КПСС Вамі пастаўлены новыя вялікія задачы перад камуністамі, перад усімі савецкімі працоўнымі. Распрацоўваюцца харчовая, энергетычная і іншыя праграмы, закліканыя пераадолець наяўныя цяжкасці і эфектыўна паслужыць дабрабыту народа, яго шчасцю.

Выказваючы думкі і пачуцці камуністаў нашай краіны, усіх савецкіх людзей, мы ад душы жадаем Вам, дарагі Леанід Ільіч, моцнага здароўя, невячэрнай энергіі і бадзёрасці духу. Мы ўпэўнены, што Ваша палітычная мудрасць, Ваш багаты вопыт кіраўніка і ў далейшым будучы служыць інтарэсам нашай партыі і народа, справе міру і сацыяльнага прагрэсу.

Савет
Міністраў СССР

Указ Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР

Аб узнагароджанні Генеральнага сакратара ЦК КПСС, Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР, Маршала Савецкага Саюза таварыша БРЭЖНЕВА Леаніда Ільіча ордэнам Леніна і медалём «Залатая Зорка» Героя Савецкага Саюза

За выдатныя заслугі перад Камуністычнай партыяй і Савецкай дзяржавай у справе ўмацавання эканамічнай і абароннай магутнасці Савецкага Саюза, вялікі асабісты ўклад у дасягненне перамогі над нямецка-фашысцкімі захопнікамі ў гады Вялікай Айчыннай вайны, аднаўленне і далейшае развіццё народнай гаспадаркі СССР у пасляваенны перыяд, нястомную дзейнасць у барацьбе за мір, за пленнае кіраўніцтва камуністычным будаўніцтвам і ў сувязі з сямідзесяціпяцігоддзем з дня нараджэння ўзнагародзіць Генеральнага сакра-

тара ЦК КПСС, Старшыню Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР, Маршала Савецкага Саюза таварыша Брэжнева Леаніда Ільіча ордэнам Леніна і медалём «Залатая Зорка» Героя Савецкага Саюза.

Першы намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР В. КУЗНЯЦОУ.
Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР М. ГЕАРГАДЗЕ.
Масква, Крэмль. 18 снежня 1981 г.

З НОВЫМ ГОДАМ, СЯБРЫ!

СПЫНІСЯ, ІМГЕННЕ: ТЫ
ЦУДОУНАЕ І НЕЗАБЫЎНАЕ!

ДА НОВЫХ ПЕРАМОГ!

ДАРАГІЯ ТАВАРЫШЫ!
Праз некалькі дзён наша краіна ўступіць у 1982 год. Савецкія людзі павіншуюць адзін аднаго са святам, якое дае пачатак новым пошукам, марам і здзяйсненням.

А пакуль што ёсць час, каб азірнуцца ў дзень учарашні, падвесці вынікі ўпартай працы кожнага ў годзе мінулым, яшчэ раз адзначыць нашы дасягненні, уважыць нашы магчымасці.

У год XXVI з'езда КПСС Краіна Саветаў выйшла на новыя перадавыя рубяжы эканамічнага развіцця. Уступілі ў строй фабрыкі і заводы, адкрыліся новыя школы і вучылішчы, тэхнікумы і інстытуты. Павысіўся дабрабыт народа. Усё гэта — красамойны прыклад клопатаў Краіны Саветаў выйшла на лейшыум паляпшэнні жыццёвага ўзроўню савецкіх людзей.

За апошні год значна ўзрос аўтарытэт СССР на міжнароднай арэне. Савецкая дзяржава з'яўляецца ўзорам сацыялістычнай дэмакратыі, гуманізму і свабоды. Яна разам з краінамі сацыялістычнай садружнасці паслядоўна змагаецца за мір на планеце, за поўнае разабраенне, за ўмацаванне супрацоўніцтва паміж краінамі з розным грамадскім ладам. Поўную падтрымку ў людзей добрай волі атрымалі новыя мірныя ініцыятывы нашай краіны.

1981-ы — гэта год 60-годдзя БДУ імя У. І. Леніна. І таму кожны з нас — выкладчык, студэнт, супрацоўнік — рапартаў Радзіме аб сваіх дасягненнях у працы і вучобе. Шматтысячны калектыў універсітэта на справе даказаў, што ён дастойна носіць

імя вялікага Леніна, шануе і развівае традыцыі савецкай вышэйшай школы.

Яго выхаванцы плённа прымяняюць свае веды на практыцы, уносяць важкі ўклад у развіццё народнай гаспадаркі, навукі і культуры краіны. Няхай яны і далей самаададанай працай умацоўваюць аўтарытэт старэйшай ВНУ рэспублікі, ганарацца, што атрымалі адукацыю ў сценах БДУ імя У. І. Леніна.

Пара студэнцтва — цудоўная пара. Юнакі і дзяўчаты вучацца любіць і паважачь працу, умацоўваюць сваю ідэйную перакананасць, вернасць справе Леніна, Камуністычнай партыі. Іменна ў такім узросце чалавек пачынае спадзіцца сапраўднае пачуццё Радзімы. Усё гэта патрабуе ад нас у надыходзячым годзе вучыцца і вучыць так, каб кожная хвіліна была насычана творчай, настойлівай працай, каб ні адзін дзень нашага жыцця не прайшоў дарэмна.

Няхай жа 1982 год стане годам велічных спраў савецкага народа, з'явіцца новай старонкай у гісторыі нашай краіны — Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік, краіны, якая ажыццяўляе велічную ідэю чалавечтва — камунізм.

Сардэчна віншuem прафесарска-выкладчыцкі калектыў, усіх студэнтаў і супрацоўнікаў універсітэта з надыходзячым святам.

Добрага здароўя, шчасця вам, таварышы!

**ПАРКОМ
РЭКТАРАТ
МЯСЦКОМ
КАМІТАТ КАМСАМОЛА
ПРАФКОМ**

ПАДАРОЖЖА

Ў ЗДЕЙСНЕННЯ МАРЫ

ГАЗЕТНЫ радок нездарма адліваюць у метале — ён вечны. Газетны радок супыняе імгненні, падзеі, час вяртае назад. Газетны радок — гісторыі сведка і часцінка яе. Газетны радок...

Перагорнем падшыўкі «Беларускага ўніверсітэта» за мінулыя гады. Гэта магчымасць яшчэ раз аглядзець шлях, пройдзены 60-гадовым юбілярам. Крыху жаўтаватым стаў колер газетных старонак і выцвілі фарбы. Але подых часу — ён побач. І мы яго адчуваем.

Што перш-наперш кідаецца ў вочы? Сустрэкаючы кожны чарговы год, калектыў БДУ адзначае і дні нараджэння рэспублікі. «З юбілеем, Радзіма, цябе, з Новым годам, таварышы!», «Радуемся мы. Наша праца ўліваецца ў працу нашай рэспублікі», «Флагман беларускай вышэйшай школы заўжды гатоў выканаць любое заданне партыі і народа», — пераклікаюцца паміж сабой навагоднія палосы «Беларускага ўніверсітэта», рапартаўчы аб сваіх дасягненнях, удакладняючы планы на будучыню. І нездарма адзначыў у навагоднім прывітанні напярэдадні 1961 года рэктар БДУ: «Мы жывём у час, калі мары здзяйснююцца, становяцца явай».

Сапраўды! Канец года становіцца аглядам зробленага, пераплаўляючы ў сухія, але красамойныя калонкі лічбаў плён штодзённай напружанай працы на карысць Айчыны. Нездарма ж у год, калі краіна адзначала юбілей, універсітэт стаў ардананосным. За заслугі ў развіцці навукі і падрыхтоўцы спецыялістаў Белдзяржуніверсітэт імя У. І. Леніна быў узнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга...

У навагоднім нумары 1959 года прачытаем заметку кандыдата фізіка-матэматычных навук А. Рабушкі аб тым, як адзін з маскоўскіх заводаў звярнуўся да прадстаўнікоў БДУ з просьбай распрацаваць больш дакладны метады арыенціроўкі монакрысталаў. Тэма гэта зацікавіла супрацоўнікаў кафедры цвёрдага цела і фізікі паўправаднікоў. Аўтар расказвае аб канкрэтнай рабоце над стварэннем новага метаду, які даць вялікую эканомію ў часе і сродках. Гэта быў адзін з нешматлікіх тады вытворчых заказаў, выкананых універсітэтам. А зараз? Эканамічны эффект ад укаранення навуковых даследаванняў у народную гаспадарку дасягнуў толькі ў мінулым годзе 22,3 мільёна рублёў.

Мы заўважаем — з году ў год, нібы па прыступках лесвіцы, падымаецца ўсё вышэй, расшыраецца наш універсітэт. 1954 — да БДУ далучаны юрыдычны інстытут на правах

юрыдычнага факультэта. 1958 — фізікат падзелены на два факультэты: фізічны і матэматычны. 1965 — адкрылася аддзяленне палітэканоміі. 1967 — аддзяленне журналістыкі ператворана ў адпаведны факультэт. 1970 — нарадзіўся факультэт прыкладнай матэматыкі, а ў 1976 — факультэт радыёфізікі і электронікі.

Расшыраецца і мацнее універсітэт, растуць і сталюць яго выхаванцы. Сярод жартоўных навагодніх пажаданняў напярэдадні 1955 года прыцягнула ўвагу пасвячэнне студэнту-пяцікурсніку гістфака А. Ігнаценку:

В работе он
всегда сверхсрочен,
Дипломную
давно окончил.
В новом году,
вполне может статься,
Он сразу напишет
и диссертацию.

Ці памятае яго сёння доктар гістарычных навук Аляксандр Пятровіч Ігнаценка? Нездарма кажуць, што загаданае пад Новы год збываецца. У хуткім часе паспяхова абараніў ён кандыдацкую, у 1976 — абараніў і доктарскую. Шматлікі манаграфіямі, вучэбнымі дапаможнікамі, распрацоўкамі ў галіне даследавання гісторыі Беларусі адзначаны яго навуковыя шлях — адметны шлях выхаванца старэйшай у рэспубліцы навучальнай установы.

Пад рубрыкай «Апошнія навіны» ў навагоднім выпуску газеты за 1964 год змешчана паведамленне аб тым, што Прэзідыум Вярхоўнага Савета БССР узнагародзіў Ганаровымі граматамі супрацоўнікаў рэдакцыі часопіса «Бярозка», сярод якіх аспірант БДУ, няшматны супрацоўнік «Бярозкі» Павел Іванавіч Ткачоў. Безумоўна, факт гэты ярчэй акрэсліць сённяшнім студэнтам прафесійныя і творчыя рысы дэкана факультэта журналістыкі.

А вось яшчэ адно знаёмае прозвішча і зусім незнаёмы юны твар на здымку. «Калі я скажу, што 1967 год самы шчаслівы ў маім жыцці, — гэта не будзе перабольшаннем. Памяркуйце самі. Сёлета я абараніў кандыдацкую дысертцыю. Прычым абараніў да тэрмінова, за два месяцы да заканчэння вучобы ў аспірантуры. Радасць узрастае яшчэ і ад таго, што абараняўся я на першым пасяджэнні новага, толькі што створанага вучонага савета філалагічнага факультэта. І дыплом кандыдата навук, які мне прыслалі з Масквы якраз напярэдадні Новага года, мае першы парадкавы нумар», — пісаў, праводзячы год, выпускнік аспі-

Пасланне ў XXI стагоддзе

Ад імя чытачоў нашай газеты, усіх выкладчыкаў, студэнтаў, супрацоўнікаў, якія працуюць і вучацца цяпер у БДУ імя У. І. Леніна, мы звяртаемся да тых, хто будзе тут вучыцца і працаваць... ну, прыкладна, праз два дзесяцігоддзі.

Але пачакайце... пачакайце, гэта ж будзе ўжо XXI стагоддзе, трэцяе тысячагоддзе! Не верыцца...

Між іншым, гэтак жа не верылася ў хуткасць часу членам рэдкалегіі, што выпускалі «Беларускі ўніверсітэт» пяць, сем, дзесяць, дваццаць, васьмідзесяць гадоў назад.

Мы на парозе 1982 года, і з пажоўклых старонак газет тых «далёкіх» навагодніх вы-

пускаў вее жывой гісторыяй, а былыя мары прама на вачах становяцца дасягальнымі. І будучае становіцца ўсё бліжэй, бліжэй.

І не выпадкова ў гэтым нумары мы змяшчам пасланне ў трэцяе тысячагоддзе. Яно прыйдзе значна хутчэй, чым мы можам сабе ўявіць. І, магчыма, тая, будучая рэдкалегія ў трэцім тысячагоддзі, выпадкова або не выпадкова, адшукаўшы ў архівах сённяшні нумар, прачытае яго.

І мы сустрэнемся. Гэтак жа, як сустрэліся з калегамі, якія працавалі над навагоднім нумарам пяць, сем, адзінаццаць, дваццаць гадоў назад. Яна непарыўная, гэта вечная жывая сувязь: учора, сёння, заўтра.

рантуры БДУ ў 1967 годзе В. П. Рагойша...

Канец 1966 года знамянецца радасцю ўсіх будаўніцтваў універсітэта. На першым Усеагульным з'ездзе СБА ў Маскве наш БДУ быў занесены ў Летапіс рэвалюцыйнай, бязвой і працоўнай славы. Рэпартаж ад заснежаных сценаў Крамля вёў трацякурсік Уладзімір Вялічка.

Традыцыі тагачасных будаўнікоў і цаліннікаў год ад году мацнеюць і пашыраюцца. 94 лінейныя атрады ўваходзілі ў адыходзячым годзе ў састаў зводнага СБА БДУ. Мінутым летам імі асвоена каля 5 мільёнаў рублёў капіталаўкладанняў.

А якія ж навагоднія старонкі без Дзеда Мароза? Зразумела, белабароды летуценнік — даўні сябар Беларускага ўніверсітэта, які ён абавязкова абыходзіць напярэдадні свайго свята. У 1957 годзе ў «Падарожжы Дзеда Мароза» на развароце святачнага нумара была выказана ягонае скарга на тое, што не знайшоў ён, наведаўшыся сюды, новага ўніверсітэцкага будынка, аб якім даўно ўжо чуў размовы. Каб зусім не расчараваць старога, у чарговым навагоднім нумары быў змешчаны здымак праекта галоўнага корпусу і гутарка з прарэктарам па адміністрацыйна-гаспадарчай раёне, які расказаў аб тым, як ідзе будаўніцтва новага вучэбна-апартаментнага корпусу на плошчы імя У. І. Леніна і студэнцкага інтэрната на Паркавай магістралі.

— Не пазнаю цябе, БДУ! — усклікнуў Дзед у 1966 годзе, калі рабіў свой традыцыйны абход. І не дзіўна. Засядаўся агнямі вялікі корпус радыёфізікі і электронікі. Узняўся ўвысь будынак хіміка, закладзены новыя інтэрнаты...

Цікава, ці ведае стары будаўніцтва аб тым, якія перспектывы будаўніцтва БДУ зараз? Калі здагадаецца ён зайсці да начальніка аддзела капітальнага будаўніцтва Л. І. Марыніча, — здзівіцца звесткам аб тым, што хутка ля Цэнтральнай магістралі Беларускай сталіцы ўзнімецца ўвысь прыгожы шматпавярховы будынак вучэбна-адміністрацыйнага корпусу БДУ, аналагічнага якому не будзе ў Мінску, а побач размесціцца сучасны комплекс новага ўніверсітэцкага гарадка...

Але не толькі будаўніцтва заўсёды цікавіла Дзеда Мароза ва ўніверсітэце. Ён прысутнічаў на заліках і экзаменах, феранцыях, рэпетыцыях мастацкай самадзейнасці і спартыўных спаборніцтвах, клапаціўся аб здароўі супрацоўнікаў і студэнтаў, заказваючы ім пучэўкі і дамы адпачынку, надаваўся навуковым пераможцам калектыву.

А яшчэ гучаць са старонак навагодніх нумароў студэнцкія вершы, у якіх — мары і пажаданні, уласцівыя маладосці і ўчора, і сёння, і заўтра. Сярод іх — заклік студэнта Міколы Маляўкі, зараз — беларускага паэта: «Новы год! Будзь годам песень, годам працы, годам кахання...» І няхай кожны год будзе такім, як мы пажадаем. Навагоднія мары збываюцца. Сведчанне гэтаму — радкі і старонкі прайшоўшых гадоў.

Т. САХАШЧЫК.

СПРАВЫ НАШЫ НАДЗЁННЫЯ

СЕСІЯ — час падручнікаў і канспектаў, поўнай сканцэнтраванасці і надзеі. Як рыхтуюцца да яе на біялагічным і радыёфізічным факультэтах?

З першакурснікамі біяфака праведзены групавыя сходы, на якіх выкладчыкі далі студэнтам рэкамендацыі па падрыхтоўцы да сесіі. Акадэмічныя сектары кожнай групы вядуць штодзённы ўлік паспяхоўнасці і наведвання.

Выкладчыкі факультэта радыёфізікі і электронікі шмат робяць для таго, каб аблегчыць студэнтам здачу сесіі: такія віды заняткаў, як фізічныя практыкумы, практычныя па ўсіх лекцыйных курсах дапамагаюць студэнтам у падрыхтоўцы да экзаменаў. Пры прапежнай атэстацыі выкладчыкі падыходзяць да выстаўлення адзнак вельмі строга, вынікі атэстацыі шырока абмяркоўваюцца. Гэта з'яўляецца стымулам для студэнтаў, прымушае іх сабрацца, падцягнуцца ў вучобе.

Ю. АУЧАРЭНКА,
А. МАСКАЛЕНКА.

АБ ПАДРЫХОТКУ да зімовай сесіі ішла размова на пасяджэнні прафбюро факультэта журналістыкі. Была прынята рашэнне аб двухразовай рабоце кабінетаў у перыяд залікаў і экзаменаў. Арганізаваны кансультацыі ў інтэрнаце. Па суботах неабходную кансультацыю па любым прадметам можна атрымаць на кафедрах, дзе наладжана дзяжурства выкладчыкаў.

І. АНІКЕВІЧ.

НА ГЕАГРАФІЧНЫМ факультэце працуе шэраг навуковых гуртоў. Асабліва цікавымі студэнты лічаць гурток агульнага землезнаў-

ства. Амаль з самага пачатку вучобы актыўным членам яго стала студэнтка II курса Наталля Гучок.

— Вялікую ролю ў маім выбары, — успамінае Наташа, — адыгралі лекцыі прафесара Вольгі Піліпаўны Якушкі. Яна зацікавіла навукай не толькі мяне, але і многіх маіх аднакурснікаў. Т. ГАСЦІЛОВІЧ.

ДЗЕЙНАСЦЮ пяці факультэцкіх педагагічных атрадаў кіруе шэфскі сектар камітэта камсамолу фізфака. Найбольш цікава арганізавана работа ў падшэфнай школе-інтэрнаце № 53, дзе членамі падатрады створаны гурткі «Палітыка і ты», «Наш Ленінскі камсамол». Студэнты дапамагаюць сабрам-школьнікам спартыўных гульняў на занятках клуба «Шашкі і шахматы», дзеліцца ўласным вопытам з юнымі кінамеханікамі. Акрамя таго, у школе працуе група ваяжыц.

Зараз сумесна са школьнікамі студэнты рыхтуюць самадзейнасць да навагодняга вечара.

Наперадзе — шэраг агульных планаў: экскурсіі школьнікаў на фізічны факультэт, вечары музыкі, суботнікі і, галоўнае, — уласна насаць, што ўсё намечанае будзе выканана.

К. БУЛЫЧОВА.

АБМЕРКАВАННЮ летняй практыкі студэнтаў журфака была прысвечана факультэцкая канферэнцыя, якую адкрыў дэкан факультэта дацэнт П. І. Ткачоў.

Аб выніках летняй работы студэнтаў, якія праходзілі практыку ў рэдакцыях газет, на радыё і тэлебачанні, паведамлілі выкладчыкі кафедраў тэорыі і практыкі савец-

най журналістыкі В. І. Дубовік і дацэнт кафедры радыё і тэлебачання В. М. Шэін.

Выкладчык кафедры тэорыі і практыкі савецкай журналістыкі А. В. Балашахарантарываў практычны дасягненні замежных студэнтаў, якія займаюцца на факультэце.

Як будучыя журналісты карысталіся багаццем беларускай і рускай моў у сваіх работах, аб характэрных стыльových памылках падрабязна расказалі прафесар М. Я. Цікоцкі і дацэнт С. М. Грабчынаў.

Затым перад прысутнымі выступілі госці: загадчык аддзела пісьмаў баранавіцкай газеты «Знамя коммунизма» В. І. Кароль, галоўны рэдактар маладзёжнай рэдакцыі Беларускага тэлебачання А. Я. Радзюкі, намеснік рэдактара газеты «Трактор» А. Ф. Шэмец і іншыя.

М. ДАНИЛОВІЧ.

СТУДЭНЦТВА і песня, маладосць і творчы запал — паняцці непадзельныя. Напэўна таму кожны раз так захапляюцца праходзяць конкурсы мастацкай самадзейнасці на факультэце прыкладнай матэматыкі.

На аглядзе гэтага года студэнты кафедры матэматычнага забеспячэння аўтаматызаваных сістэм кіравання вынеслі на суд журы намінацыю «Хатынь».

Арыгінальным было выступленне удзельнікаў мастацкай самадзейнасці кафедры метадаў аптымальнага кіравання. Яны пабудавалі сваю праграму ў выглядзе тэлеперадачы.

Але пераможцамі ў аглядзе-конкурсе сталі выхаванцы кафедры вылічальнай матэматыкі. Найбольш цікавымі і змястоўнымі былі выступленні першакурснікаў. І. КАНОНІК.

ЗАЗІРНЁМ У ЗАЎТРА

М. С. Гарашчук, дэкан механіка-матэматычнага факультэта:

— Праз дваццаць гадоў матэматыка дасягне яшчэ большых вышынь. І ў сувязі з гэтым павысіцца роля нашага факультэта...

На факультэце пануе творчая атмасфера. Займаюцца студэнты 4—5 дзён у тыдзень, астатні час аддаецца навуцы. Вядуцца навуковыя спрэчкі, шукаюцца новыя цікавыя рашэнні. Сярод студэнтаў ёсць лаўрэаты прэміі Ленінскага камсамолу, а магчыма, і Дзяржаўных. Чытаюцца лекцыі па новых прадметах: «Матэматыка і мастацкая літаратура», «Матэматыка і медыцына», «Матэматыка і праблемы спадчыннасці». Падрыхтаваны да выдання кніга «Кіраўніцтва да сачынення паланезаў і мемуэтаў з дапамогай матэматычнай тэорыі...»

Н. М. Кройтэр, старшыня спартыўнага клуба ўніверсітэта:

— 2000 г., 2004 г., 2008 г... Ідуць Алімпійскія гульні. Дыктар аб'яўляе: «Чэмпіёнамі Алімпіяды сталі студэнты БДУ імя У. І. Леніна...» На жаль, прозвішчаў не магу цяпер назваць. Ва ўніверсітэце кожны абавязкова будзе займацца фізкультурай і спортам. Магчыма, не ўсе стануць рэкардсменамі, але ўсе будуць мець цудоўнае здароўе.

Л. Гайдукевіч, намеснік сакратара камітэта камсамолу ўніверсітэта:

— Хацелася б, каб у XXI стагоддзі паневаў мір. Каб нідзе на планеце не пралівалася кроў людзей, не плакалі дзеці, не было галодных. У цяперашні час моладзь планеты вядзе ўпартаю барацьбу за захаванне міру на Зямлі, супраць гонкі ўзбраенняў. Хочацца спадзявацца, што і ў XXI стагоддзі моладзь усіх кантынентаў будзе таксама актыўна адстойваць ідэі міру.

А. Рубанаў, старшыня навуковага студэнцкага савета ўніверсітэта:

— Якой уяўляецца мне ўніверсітэцкая студэнцкая навука ў XXI стагоддзі? Перш за ўсё павысіцца яе масавасць. Актыўны ўдзел у навуковых даследаваннях стане вышэйшай формай падрыхтоўкі спецыяліста. Вучэбную нагрузку студэнты будуць выконваць у вольны ад навуковай работы час. Традыцыйным стане правядзенне на базе студэнцкага навуковага таварыства міжнароднага сімпозіума па найбольш актуальных праблемах развіцця студэнцкай навукі. Лепшыя навуковыя працы студэнтаў складуць змест шматтомных «Вучоных запісак студэнцкага навуковага таварыства».

Т. Сотчанка, сакратар камітэта камсамолу філалагічнага факультэта:

— Я ўяўляю сабе дваццаць пяты злёт студэнтаў-філолагаў у Вязынцы. Ён будзе працягваць добрыя традыцыі філфака, трады-

цы, створаныя намі. Але правядзенне гэтага злёту будзе больш дасканалае, цікавае, лепш арганізаванае.

А. Петрашкевіч, студэнт III курса філалагічнага факультэта:

— Перш за ўсё, няхай бы не апраўдалі сябе чуткі, што наш факультэт пераязджае ў новы будынак. Мы згодны заставацца тут — побач тры кінатэатры, тры тэатры, парк культуры і адпачынку. Чым дрэнна? Падругое, на філфаку адкрываецца аддзяленне славянскіх моў. Філфакаўскія дзяўчаты стануць заканадаўцамі мод ўніверсітэта. Яны кінучы шкодную звычку курыць.

П. Лапцёнак, намеснік старшыні прафкома:

— Прафком у XXI стагоддзі? Жыллёва-бытавая камісія прафкома будзе займацца толькі паляпшэннем умоў пражывання ў інтэрнатах, а жыць будучы ўсе, хто пажадае, у цудоўных сучасных інтэрнатах з усімі выгодамі. Студэнцкія сем'і будуць жыць у сямейным інтэрнаце...

МЫ СУСТРЭНЕСЯМ У ТРЭЦІМ ТЫСЯЧАГОДДЗІ. КАЛІ НАВАГОДНЯЕ СЁННЯ УЖО СТАНЕ ГІСТОРЫЯЙ. МЫ ПАРАЎНАЕМ НАШЫ СЁННЯШНЯЯ МАРЫ І УЯЎЛЕННІ З РЕАЛЬНАСЦЮ ТРЭЦЬЯГА ТЫСЯЧАГОДДЗЯ. А ЧАС ПРЫСПЕШАЕ. БУДУЧАЕ НЕ ЗА ГАРАМІ...

ФОТАРЭПАРТАЖ 3 1981 ГОДА ВЕЎ НАШ КАРЭСПАНДЭНТ В. ШАЧАК.

ДАПАМАГАЛІ МАРЫЦЬ АБ ХХІ СТАГОДДЗІ НАШЫ ПААЗШАТНЫЯ КАРЭСПАНДЭНТЫ У. АБРАМОВІЧ, Р. МАРЧУК, А. БЫСКЮК.

ЗАМЕСТ ПРАДМОВЫ

Чуў я аднойчы такую гісторыю.

Даўно гэта было, калі яшчэ наля галоўнага корпуса БДУ метро не будавалі. І якраз пад Новы год...

Ішоў Дзед Мароз на гістафак. Стаміўся, стары ўжо. Мех вялікі цягне. А трэба яшчэ на пяты паверх падымацца. Вось і вырашыў ён на ЛІФТу даехаць...

І трэба такому здарыцца: даведаліся супрацоўнікі рэдакцыі «Беларускі ўніверсітэт» — Дзед у мяшку трымае нешта «такое», што дае стопрацэнтную гарантыю здаць сесію на выдатна... А Мароз хітры, нікому «гэтага» не паказвае...

Узялі журналісты, ды і затрымалі ЛІФТ.

— Даставай, Дзед, мех. Усім студэнтам пазарэз трэба сесію здаць. А не пакажаш, што там у цябе, — увесь Новы год тут прасядзім.

Стары і туды, і сюды. Але бачыць, што нічога не будзе. «Добра, — кажа, — адкрывайце ЛІФТ. Каб у залікоўцы толькі «выдатна» стаяла, патрэбны такія-сякія якасці. Толькі валодаючы імі, выкладчыкі і студэнты дабіцца ўзаемаразумення».

І перавярнуў мех на падлогу. А адтуль:

САРАМЛІВАСЦЬ — засцерагальная рэакцыя арганізма на дадатковае пытанне...

ПРАДБАЧЛІВАСЦЬ: — Бярэце білет. — Дзякуй, я прыйшоў са сваім...

ГАСЦІННАСЦЬ: — Не трэба думаць, што экзаменатар вельмі гасцінны, калі ён гаворыць вам: «Прыйдзеце да мяне яшчэ раз»...

НАІЎНАСЦЬ: — Рыхтуйцеся, толькі не спісвайце. — Само сабой...

ШЧОДРАСЦЬ: — Можна яшчэ білет? — Калі ласка. — Дазвольце яшчэ адзін? — Калі ласка. — Колькі яшчэ можна? — Бярэце ўсе і ідзіце дамоў рыхтуйцеся...

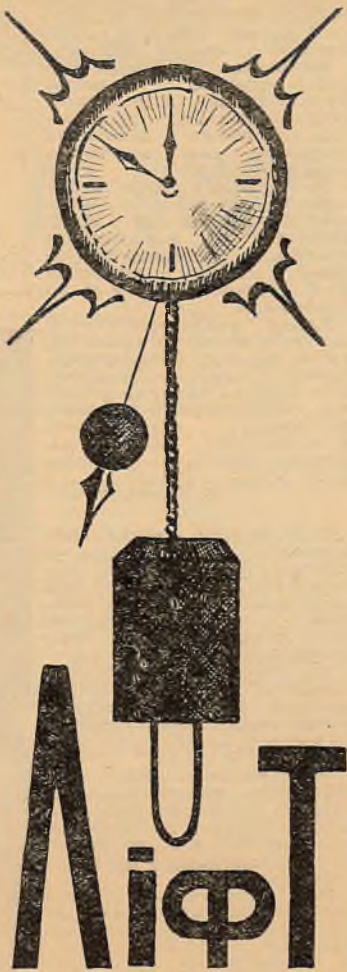
ДАЛІКАТНАСЦЬ: — Выйдзіце з аўдыторыі! — Ну што вы, прафесар, толькі пасля вас...

Набегла студэнтаў. Таўкуцца, лезуць адзін на аднаго. Чыталі-чыталі ды і разгубіліся...

А Дзед Мароз ужо на пятым паверсе рагоча:

— Што?! З'елі? Лавіце мяне цяпер у сваім ЛІФТу!

Ды нічога, можа і зловім. Не адзін Новы год яшчэ наперадзе...

ДЫЯГНАЗ

(паліклініка БДУ)

— Доктар, як вы лічыце, нічога пагражальнага ў мяне няма?

— Здаецца, вы цяжка...
— Няўжо цяжка хворы?
— Наадварот, цяжка здаровы!

У прафілакторыі

— Вось тут і размяшчайцеся: адпачывайце, весяліцеся, ні аб чым не думайце...
— Ну, у гэтым мяне ніколі не ўшкілі.

ЭКЗАМЕН

Вядома, што сярод студэнтаў трапляюцца і гультаі. Да такіх адносіцца і Віцька Сачкун. Менш за ўсё ён думаў аб падрыхтоўцы да сесіі...

І вось надышоў першы экзамен — па рускай літаратуры.
— Як-небудзь абыйдзецца, — супакойваў сябе Віцька, — прафесар у нас добры, душачалавек. Як-небудзь праскочу...

Каля дзвярэй аўдыторыі тоўпіліся студэнты. Адны смяяліся, у другіх твары былі невясёлыя, спяхмурнелыя...

Падышла чарга і Віцькі Сачкуна.

— «Былое і думы» Герцэна чыталі? — спытаў выкладчык.

— Здарылася так, прафесар, што ніяк не мог дастаць гэтую кнігу. Усё на руках яна ды на руках. Але я ведаю змест твора і магу вам адказаць...

Чаму ж мне не пець...

ДЗЕЯ I.

(Прыёмная камісія. Учора абітурыенты здалі апошні экзамен. На факультэце суб'ядаванне. Сёння высветліцца, хто трапіць у лік студэнтаў. Уваходзіць абітурыент Іваноў).

Дэкан: — Та-а-ак, Іваноў Андрэй Міхайлавіч. (Пільна ўглядаецца ў экзаменацыйны ліст). Ну што, веды ў вас добрыя, і атэстат нядрэжны. А чым захапляецца? Мо ёсць хобі?

Абітурыент Іваноў (рашуча): — З гэтым таксама ўсё ў парадку. Я — спартсмен, кандыдат у майстры спорту. Амаль усё жыццё лёгкай атлетыкай займаюся. Ды што там, я вам стомтраву так прабягу...

Дэкан: — Вельмі добра. Жадаю далейшых спартыўных поспехаў. Да пабачэння. Сустрэнемся першага верасня.

(Іваноў выходзіць з выглядам пераможцы. У дзверы нясмела працікаецца абітурыентка Пятрова).

Дэкан (радасна): — А-а! Выдатніца! Медалістка! Актывістка! Запомніў, запомніў вас. Што, можа таксама спартсменка?

Абітурыентка Пятрова (сціп-

ДРАМА У ТРОХ ДЗЕЯХ

ла): — Ды не, я ў школе членам рэдкалегіі газеты была.

Дэкан: — Цудоўна! Будзеце выпускаць насценную газету «Уперад — за ведамі!» Да сустрэчы!

(Пятрова, як на крылах, вылятае з аўдыторыі. Паўляецца абітурыент Лякін).

Дэкан (весела): — Ну, а вы бегаеце, іграеце, малюеце ці яшчэ што?

Абітурыент Лякін: — Спяваю. Я вам і зараз магу праспяваць... Вось паслухайце... Чаму ж мне не пець, чаму ж не гудзець...

Дэкан (спалохана): — Што вы, што вы! Я вам і так веру... (Лякін, спяваючы нешта вясёлае, выходзіць).

Заслона

ДЗЕЯ II.

(Хутка павінен адбыцца вечар пасвячэння ў першакурснікі. «На носе» восенскі крос. Трэба рыхтаваць выступленне хору, святочны нумар насценнай газеты... Кабінет дэкана. Дэкан заклапочана праглядае асабістыя справы студэнтаў. Дзверы адчыняюцца, уваходзіць група студэнтаў. Сярод іх Іваноў, Пятрова, Лякін).

Дэкан (урачыста): — Сябры!

НЯЗНАЧНАЕ ПАТРАБАВАННЕ

Пасля заканчэння спектакля «Медэя» па п'есе Эўрыпіда адзін студэнт-першакурснік апладзіраваў да болю ў далонях і гучна крычаў:

— Аўтара! Аўтара!

У ТРАМВАІ

ЯНА: — Вы на наступнай выходзіце?
ЕН: — А вам бы хацелася, каб я там выйшаў?
ЯНА: — Мне ўсё роўна.
ЕН: — Тады навошта вы пытаеце?

З БІАГРАФІІ

Такі вопытны спартсмен і дапусціў памылку — не заўважыў на сваім шляху перспектыўнага трэнера.

З САЧЫНЕННЯ

«Спачатку Мцыры быў горцам. Потым больш за 10 гадоў рос на вачах у манахаў, але зусім не змяніўся».

«Зося вийшла замуж за Міхала — другога выбару ў яе не было».

З ВЫГАДАЙ

Два сябры, збіраючыся ў кіно, убачылі дзвюх дзяўчын у чарзе за білетамі.

— Глядзі, якія сімпатычныя! Давай запросім іх пайсці разам з намі, — сказаў адзін.

— Пачакай, — спыніў другі. — Яны яшчэ не ўзялі білетаў.

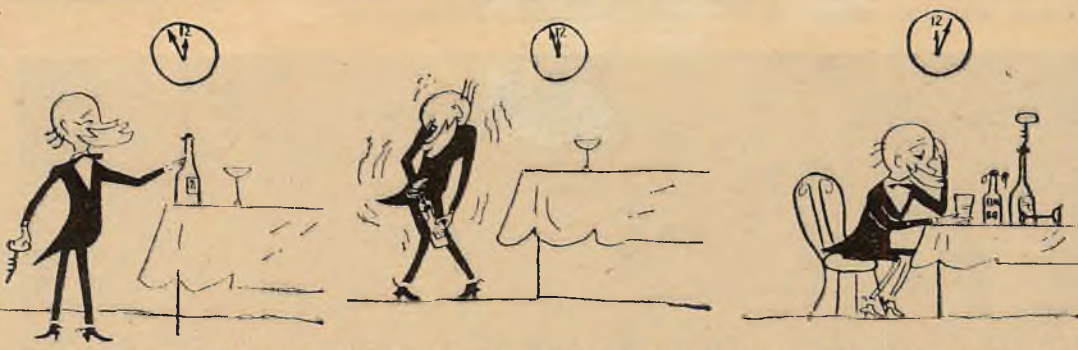
ДЫЯЛОГ

— Прывітанне!
— Добры дзень!
— Як справы?
— Дзякуй, добра. А як ты?
— Лепш не пытай. Ты куды?
— Туды. А ты?
— Адтуль.

— Здаў?
— Здаў!
— Колькі?
— 2500!!!
— ???
— Ды не залік! Магнітафон свой здаў у камісійны!

Вось і яшчэ адзін год праехаў наш ЛІФТ. Сёння ў ягонай кабіне знаходзіцца: А. ЛУКАШЭВІЧ (малюнкі па матывах твораў мастака Ленгерэна), У. БЯЛОУ («Дыялог»), В. ЧАРНЯЎСКИ («З біяграфіі», «З сачыненняў»), А. ВАЛОШЫН («З выгадаў»).

Дзяжурны на ЛІФТу — У. ДАШУК.

**БЕЛАРУСКИ
УНІВЕРСИТЕТ**

Ордэна Працоўнага Чырвонага
Сцяга друкарня выдавецтва ЦК
КПБ.

24 снежня 1981 г.

Заказ 2058.

АТ 00861

220080 МІНСК-80, УНІВЕРСІ-
ТЭЦКІ ГАРАДОК, ГЕАГРАФІЧ-
НЫ КОРПУС, п. 14.

ТЭЛЕФОН 20-68-27.

Рэдактар

В. П. ВАРАБ'ЁУ